

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 5 octombrie 2005.

(¹) JO L 269, p. 15, Ediție specială 05/vol. 6, p. 143.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polonia) la 4 decembrie 2007 — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Cauza C-544/07)

(2008/C 37/27)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Uwe Rüffler

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Întrebarea preliminară

Articolul 12 primul paragraf, precum și articolul 39 alineatele (1) și (2) din Tratatul de instituire a Comunităților Europene trebuie interpretate în sensul că se opun dispoziției naționale din articolul 27b din Legea din 26 iulie 1991 cu privire la impozitul pe venit (ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych) potrivit căreia dreptul de a deduce din impozitul pe venit cuantumul cotizațiilor la asigurările de sănătate obligatorii este limitat la cotizațiile plătite în conformitate cu dispozițiile naționale, în cazul în care un rezident plătește cotizația la asigurările de sănătate obligatorii într-un alt stat membru din venitul impozitat în Polonia?

Recurs introdus la 8 decembrie 2007 de Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 17 septembrie 2007 în cauza T-253/03: Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akros Chemicals Ltd/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd (reprezențanți: C. Swaak, avocat, M. Mollica și M. van der Woude, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (TPI) din 17 septembrie 2007 pronunțată în cauza T-253/03, în măsura în care a respins cererea de aplicare a regimului de protecție legală pentru comunicările cu avocatul societății Akzo Nobel;
- anularea deciziei de respingere a Comisiei din 8 mai 2003, în măsura în care a refuzat restituirea corespondenței prin e-mail cu avocatul societății Akzo Nobel (ce face parte din seria B a documentelor);
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente acestui recurs și a celor aferente procedurii la TPI, în măsura în care acestea privesc motivul invocat în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că, prin respingerea acestei cereri, TPI a încălcat dreptul comunitar. În special, recurentele afirmă că, prin aplicarea strictă a unei interpretări parțiale și literale a câtorva puncte din hotărârea AM&S Europe/Comisia (¹), TPI:

1. a dat o interpretare incorectă a principiului protecției legale, astfel cum este explicat în cauza AM&S, încălcând în acest mod principiul egalității (secțiunea B);

2. în subsidiar, prin refuzul de a reinterpreta principiul protecției legale ținând cont de evoluțiile semnificative din domeniul juridic, a încălcat principiul general al protecției dreptului la apărare și pe cel al securității juridice (secțiunea C); și
3. în continuare în subsidiar, a încălcat articolul 5 CE (principiul atribuirii de competențe) și principiul autonomiei procedurale naționale (secțiunea D).

(¹) Cauza 155/79, Rec., 1982, p. 1575.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 11 decembrie 2007 — Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre

(Cauza C-552/07)

(2008/C 37/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Commune de Sausheim

Pârât: Pierre Azelvandre

Întrebările preliminare

- 1) Prin „locul în care se va produce diseminarea organismelor modificate genetic”, care, potrivit articolului 19 din Directiva 90/220/CEE (¹) a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, nu poate să rămână confidențial, trebuie să se înțeleagă parcela înscrisă în registrul cadastral, sau o zonă geografică mai extinsă care corespunde fie comunei pe teritoriul căreia intervine diseminarea, fie unei zone și mai întinse (canton, departament)?
- 2) În ipoteza în care prin acest loc trebuie să se înțeleagă parcela înscrisă în registrul cadastral, poate fi opusă comunicării datelor cadastrale privind locul de diseminare o rezervă privind protecția ordinii publice sau a altor secrete protejate prin lege, în temeiul articolului 95 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene devenită Comunitatea Europeană sau în temeiul Directivei 2003/4/CE (²) din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile

despre mediu, ori al unui principiu general de drept comunitar?

(¹) JO L 117, p. 15.

(²) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

Acțiune introdusă la 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-556/07)

(2008/C 37/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Nolin și M. van Heezik, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că a omis să controleze, să inspecteze și să supravegheze în mod satisfăcător activitatea de pescuit, în special în ceea ce privește interzicerea setcilor în derivă pentru capturarea anumitor specii, și că nu s-a asigurat că se iau măsuri adecvate împotriva celor care încălcă normele comunitare din domeniul utilizării setcilor în derivă, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 și al articolului 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2847/1993 (¹) și al articolului 23 alineatele (1) și (2), al articolului 24 și al articolului 25 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2371/2002 (²);
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Comisia îi reproșează pârâtei faptul că aplică în mod incorect reglementarea comunitară referitoare la pescuit. Această aplicare incorectă ar consta, pe de o parte, în faptul că autoritățile franceze nu consideră că „thonaille” este o setcă în derivă, în timp ce, datorită caracteristicilor sale tehnice, aceasta ar reprezenta tocmai o astfel de setcă interzisă prin reglementarea comunitară. Împrejurarea că această „thonaille” ar putea fi fixată cu ajutorul unei ancore plutitoare ar fi, în această privință, lipsită de relevanță în măsura în care fixarea respectivă nu ar implica faptul că aceasta nu ar putea pluti în derivă din cauza curenților marini sau a vântului, ci numai că este menținută prin flotoare și prin balast pentru optimizarea eficienței sale și pentru a se evita ca aceasta să se întindă orizontal imediat sub suprafață.